

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **T. R.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, Pod Kaštany 245/10, Praha, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zast. Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem, Masarykovo nám. 193/20, Děčín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2017, čj. 40/DS/2017, JID 159066/2017/KUUK/Bal, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 7. 2020, čj. 75 A 32/2017 - 56,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 7. 2020, čj. 75 A 32/2017 - 56, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2017 uznal Magistrát města Děčína (dále jen „magistrát“), žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za což mu byla podle § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 21. 8. 2016 v 17:01 hodin v Děčíně v ulici Kamenická ve vzdálenosti 69,3 metru od měřicího zařízení umístěného v blízkosti domu č. p. 752 (č. o. 173), ve směru jízdy na obec Ludvíkovice, jako řidič motorového vozidla BMW překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h o 14 km/h; naměřená rychlost 67 km/h po odečtení příslušné odchylky činila 64 km/h.

[2] Proti rozhodnutí magistrátu podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 10. 2017 zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného žalobce podal žalobu, které krajský soud rozsudkem označeným v záhlaví vyhověl a rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[4] Krajský soud přisvědčil námitkám žalobce týkajícím se tzv. *slip effectu* při měření rychlosti, dokumentu BBC a statistikám o frekventovanosti pozemní komunikace, na které žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal. Krajský soud konstatoval, že žalobce v odvolání navrhol mj. provedení důkazu videodokumentem BBC s ohledem na *slip effect* při měření rychlosti laserovým rychloměrem, který podle názoru krajského soudu žalovaný provedl mimo ústní jednání, aniž o tom žalobce vyrozuměl a dal mu možnost se k rozšířeným podkladům vyjádřit před vydáním svého rozhodnutí. Dále krajský soud poukázal na to, že žalovaný videodokument BBC ani neučinil součástí správního spisu, ačkoli se vypořádal s jeho obsahem. Stejně tak žalovaný neučinil součástí správního spisu statistiky o frekventovanosti provozu na pozemní komunikaci, na jejichž základě své rozhodnutí též formuloval. Žalovaný tedy podle krajského soudu vzal za základ svého rozhodnutí skutkový stav, který nemá oporu ve správním spise, a zároveň podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť žalobci neumožnil se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům a zúčastnit se dokazování.

II. Kasační stížnost

[5] Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[6] Krajský soud podle stěžovatele nesprávně pochopil jeho rozhodnutí, které následně mylně interpretoval. Stěžovatel totiž důkaz videodokumentem BBC vůbec neprováděl, o čemž též svědčí obsah správního spisu. S ohledem na to, že důkaz navrhovaný žalobcem byl označen v podobě dohledatelného odkazu na webové stránky, stěžovatel jej zhlédl nad rámec provedených důkazů a dospěl k závěru, že jeho provedení k důkazu je nadbytečné. Ani další z žalobcem navržených důkazů neprováděl. To, že se stěžovatel ve svém rozhodnutí k tomuto důkaznímu návrhu stěžovatele vyslovil, byla pouhá reakce na odvolací námitky žalobce – polemika s argumentací žalobce, ale nikoli vypořádání důkazů.

[7] Dále stěžovatel uvedl, že daný okruh námitek je v obdobných případech, v nichž jsou žalobci zastupováni notoricky známými zástupci, tímž soudem odmítán (viz např. rozsudek krajského soudu ze dne 16. 6. 2020, čj. 42 A 28/2017 - 54). Důkazy navržené žalobcem by tedy sám krajský soud neprováděl, což činí jeho rozsudek o to absurdnějším.

[8] Stěžovatel navrhl, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

[9] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Kasační stížnost je důvodná.

[11] V projednávané věci je zásadní spornou otázkou posouzení, zda stěžovatel v napadeném rozhodnutí (věcně) vypořádal důkazy navržené žalobcem v odvolání, anebo jen zdůvodnil, z jakého důvodu je neprovede.

[12] Protože se jedná veskrze o otázku formulace odůvodnění rozhodnutí stěžovatele, je vhodné sporné části rozhodnutí citovat.

[13] K otázce videozáznamu BBC stěžovatel na str. 5 svého rozhodnutí uvedl: „*K odvolatelem zmíněnému tzv. slip effectu odvolací orgán konstatuje, že z dokumentu BBC, kterým odvolatel argumentuje,*

pokračování

je zřejmé, že tento efekt nastává, pouze pokud je vozidlo měřeno z boku. Takto změřeni rychlosti jízdy odvolatele však neproběhlo, což je zřejmé z fotografií pořízených z měření a tvořících součást oznámení přestupku. Není tedy potřebné objasňovat, zda daný efekt nastal, a provádět za tím účelem dokazování odvolatelem navrženými až nesmyslnými prostředky.“ NSS se ztotožňuje se stěžovatelem, že právě citovaná část odůvodnění jeho rozhodnutí představuje zdůvodnění, z jakého důvodu se neprovede dokazování důkazními prostředky, které žalobce navrhl k tzv. *slip effectu*, a to včetně sporného dokumentu (videozáznamu) BBC. Stěžovatel tento videozáznam nehodnotil jako důkaz, ale pouze vysvětlil, z jakého důvodu jeho provedení k důkazu nemá v projednávané věci smysl – týká se jiného způsobu měření rychlosti. Jde o postup zcela běžný, kdy se správní orgán (ale též soud) seznámí s obsahem důkazního prostředku (může jít též např. o listinu), zjistí, že pro rozhodnutí v dané věci nemá význam, proto jej k důkazu neprovede a v odůvodnění svého rozhodnutí tyto důvody osvětlí.

[14] Uvedený postup lze demonstrovat také na příkladu již zmíněného listinného důkazního prostředku. Účastník řízení např. tvrdí, že uzavřel smlouvu o půjčce s osobou A. B., k čemuž jako důkaz označí a předloží smlouvu o půjčce. Správní orgán (soud) ovšem z předložené smlouvy zjistí, že se nejedná o smlouvu o půjčce, ale o kupní smlouvu, která nebyla uzavřena s osobou A. B., ale s osobou X. Y. Předloženou smlouvu tedy k důkazu neprovede, protože nemá vztah k projednávané věci, což zdůvodní právě uvedeným - nejedná se přitom o hodnocení důkazu, ale o zdůvodnění, z jakého důvodu smlouva k důkazu nebude provedena.

[15] Nelze v této souvislosti ovšem ani přehlédnout, že k totožným námitkám žalobce [správně jeho zástupcům (Ing. J. v řízení správním a Mgr. Voříšek v řízení soudním), kteří jsou již správním orgánům a soudům notoricky známi] se judikatura již opakovaně vyjádřila a danou argumentaci vyvrátila (srov. např. rozsudky NSS ze dne 29. 9. 2020, čj. 5 As 247/2018 - 39, ze dne 21. 10. 2019, čj. 1 As 105/2019 - 36, ze dne 16. 7. 2020, čj. 3 As 72/2018 - 34, či ze dne 26. 8. 2021, čj. 3 As 279/2019 - 33 a mnohé další).

[16] Vůči závěru krajského soudu, že „žalovaný neučinil součástí správního spisu statistiky o frekvenci provozu na pozemní komunikaci, na jejichž základě své rozhodnutí též formuloval“, sice stěžovatel výslovně kasační námitku nevznesl, ale na straně druhé není z rozsudku krajského soudu zřejmé, jaký vliv mohla mít tato skutečnost na zákonnost výroku rozhodnutí stěžovatele, tj. že se jedná o vadu, pro kterou by bylo nutné rozhodnutí stěžovatele zrušit.

[17] Stěžovatel totiž v tomto směru v napadeném rozhodnutí uvedl: „*Odvolací orgán připomíná, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou dopravních nehod, a to i vážných s těžkými následky. O tom, že zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích takovým zájmem je, není pochyb, což dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, pravidelně zveřejňovaných na webových stránkách Policie ČR (viz např. <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx>). V případě ulice Kamenická v Děčíně se jedná o komunikaci, která tvoří část silnice I/13, na které je častý výskyt dopravních nehod, přičemž jen v období 1. 1. 2017 – 1. 10. 2017 došlo na této silnici v Děčíně celkem k 56 dopravním nehodám zaviněným řidičem motorového vozidla (viz <http://maps.jdvm.cz/cdv2/apps/nehodyvmape/Search.aspx>) a v úseku, kde bylo provedeno měření dne 21. 8. 2016 došlo za uvedené období ke třem dopravním nehodám.“*

[18] V rozsudku ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 177/2019 - 35, sice NSS dovodil, že „*krajský soud pochybil, když provedl důkaz webovými stránkami, avšak žádným způsobem nezachytil jejich obsah a tento nečinil součástí soudního spisu, a dále když dovodil, že v projednávané věci byla informace o zřízení stálých automatických technických systémů uveřejněna vhodným způsobem podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii ke dni spáchání přestupku na podkladě obsahu webových stránek k pozdějšímu datu.“* O takovou situaci se však v nyní projednávané věci nejedná.

[19] V projednávané věci se totiž jedná jen o podpůrnou argumentaci k obecně známé skutečnosti (notorietě), že překročení nejvyšší dovolené rychlosti v oblasti s obytnou zástavbou a zástavbou zajišťující občanskou vybavenost je rizikovým faktorem, který ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Svou povahou lze takto uvedené odkazy na dané webové stránky zpravidla přirovnat k „informačním“ odkazům na judikaturu, literaturu apod. – nejedná se tedy bez dalšího o důkazní prostředky, kterými by mělo být dokazováno. Nelze ovšem zcela vyloučit, že za určitých okolností i takové webové stránky (výpisy z nich) budou muset být předmětem dokazování. Proč by tomu tak mělo být i v nyní projednávané věci a jaký může mít vliv jejich neprovedení k důkazu na zákonnost rozhodnutí stěžovatele, však krajský soud ve svém rozsudku nevysvětlil. V tomto směru je tedy rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný, k čemuž musí NSS přihlídnout z úřední povinnosti, tedy i bez kasační námítky (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Závěr a náklady řízení

[20] S ohledem na výše uvedené důvody NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným NSS v rušícím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 28. ledna 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu